

lag, og i de moderne fremmede Sprog, hvor Taleøvelser maa anvendes i betydelig Udstrækning. Dette medfører, at der nødvendigvis maa skaffes en Mængde Lærere Mulighed for at opholde sig nogen Tid i det fremmede Land, hvor de ny Undervisningsmetoder gennemføres med særlig Dygtighed, og navnlig ville Sproglærere ikke uden Ophold i Udlandet af ikke alt for kort Varighed være i Stand til at beherske det fremmede Sprog saaledes, at deres Undervisning deri vil faa Præget af det fremmede Sprogs Karakter. Lærerne ville imidlertid ikke ved egne Midler kunne skaffe sig denne Uddannelse, hvorfor det synes naturligt, at Staten træder hjælpende til gennem en passende Forhøjelse af den ovennævnte Bevilling, saaledes at man dels kan hjælpe et større Antal Lærere, dels give de enkelte en større Understøttelse end hidtil.

Idet man tilføjer, at en saadan Forhøjelse formentlig passende vil kunne sættes til 5,000 Kr. aarlig foreløbig i 3 Aar, skal man anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1907—08 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 21 VI. A. 5. b. Rejseunderstøttelse til Lærere og Lærerinder.
 Beløbet forhøjes med 5,000 Kr.
 og i Teksten tilføjes: „Heraf 5,000 Kr. som 1ste Del af en
 3-aarig Bevilling paa 5,000 Kr. aarlig.“

ENEVOLD SØRENSEN.

Til Folketingets Finansudvalg.

Stemann.

120

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 11. Januar 1907.

Gennem Inspektøren for det kgl. Frederiks Hospital har Ministeriet modtaget et Andragende fra Lederen af Hospitalets Røntgenklinik, hvori han anholder om bedre Lokaler for denne Klinik, samt en i Anledning heraf indhentet Erklæring fra Hospitalets Lægeraad, der indtrængende anbefaler ikke alene, at der skaffes saadanne Lokaler, men ogsaa at dette sker snarest muligt, da Klinikken for Tiden arbejder under uheldige og for de behandlede Patienter, men endnu mere for de behandelende Læger ligefrem sundhedsfarlige Forhold. Til Begrundelse heraf oplyser Lægeraadet følgende:

„Røntgenundersøgelserne i diagnostisk Øjemed vinde mere og mere Betydning saavel for Kirurgien som for Medicinen og Anvendelsen af Røntgenstraalerne til Behandling af forskellige Sygdomme, der til Dels tidligere bleve ansete for uhelbredelige, er i stadig Fremgang, saaledes undersøgte med Røntgenfotografering eller Genemlysning i 1905 (278 Dage) 714 Gange, medens ca. 90 Patienter behandlede i alt 1,238 Gange i samme Tidsrum, og Antallet af Undersøgelser og Behandlinger vil sikkert vise sig langt større for 1906's Vedkommende. Alle disse Undersøgelser og Behandlinger maa foretages i et lille Rum, der neppe burde anvendes som Sygeværelse for 1 (en) Patient, og som ikke er ventileret (ikke en Gang har Kakkellovn), hvorfor Luften hurtigt bliver fordærvet; hertil kommer, at der ved Frembringelsen af Straalerne udvikles giftige Luftarter, der i Forbindelse med selve Røntgenstraalernes farlige Bivirkninger gøre Opholdet i Rummet meget skadeligt, særligt for Røntgenlederen og de assisterende, men ogsaa for Patienterne. Der savnes desuden fuldstændigt et Venteværelse for Patienterne, og hertil optages Gangen, der er Adgang til Operationsstuen og igennem hvilken Patienterne bringes til og fra Operation og Forbinding; herved betinges en alvorlig Infektionsfare, da det er umuligt at holde Gangen forsvaerligt ren.“